

presently

i have

nothing to

show and

i'm

showing it!

Published by **PAVILION - journal for politics and culture** in the frame of the project **presently i have nothing to show and i'm showing it!**, exhibited at **PAVILION UNICREDIT - center for contemporary art and culture** between September 22 - December 04, 2011.

**Curator:** Eugen Rădescu

**Participants:** Rainer Werner Fassbinder (DE), Isidore Isou (FR), Marina Albu (RO), Marina Naprushkina (BY/DE), Alfred Jarry (FR), Juan delGado (ES/UK)

„PRESENTLY I HAVE NOTHING TO SHOW AND I'M SHOWING IT!” is a commercial slogan made by Ghislain Mollet-Vieville, meant to draw attention upon the necessity of promoting art through all means so that it becomes as known as possible to the public.

Mediation. A reinterpretation.

Mediation is a concept from sociology, that initially expresses the connection between different aspects of life, between social and politics, between art and politics, social and economics etc. The connotative variations of meanings can be presented as a ball of etymological connection which can occur at a perceptive level when one analyzes the given term: mediation. The concepts I am using when approaching this term would be, on the one hand, linked to the strict relaxation of the term, the intricate connection and on the other hand, the etymological, conceptual arguments of the term. We have, thus a light understanding which allows us to realize that in the end, this term – mediation – is nothing but a synonym of mediation, of the relaxed relations and, we could also speak about a convulsive academic level, theoretical interpretations of this term. Generally speaking, mediation is different from the so called media and it does not need mediators/intermediaries. In Bruno Latour's vision, mediator is the one who can pervert, humiliate, confiscate the piece of information that needs to be “transported”, whereas the one who intermediates leaves everything untouched.

In a text called “Les cornéliens dilemmes d'une ceinture de securite” (“The cornelian dilemmas of the seat-belt”), from the volume “Petites lecons de sociologie des sciences” (“Small sociology of science lessons”) (“La Decouverte” 1993,2006), Bruno Latour launches a surprising analytic hypothesis: the moral, the conscience, the logic and the reason are nowadays technically “delegated”, being “incorporated into things”, man being thus protected from himself and left free to act more or less “automatic”, leaving his own inertia more or less free, his own “speed”, his impulses, his insanities, his irrationality. He is protecting himself and others from himself through technique, in other words “delegated” moral, “artefactualized” through technical innovations. (Bogdan Ghiu)

Mediation is a process.

A process which insures an interconnection of the mediators' positions denying the mediator from the offering position of actor in order to produce a new reality: in the field of art, the interconnection happens between the creator and the mediator, but from precisely this moment on, the creator becomes the mediator and the mediator becomes the creator. This may mean that also the process – the mediation – is transforming itself into something else: it becomes creative action.

The morpheme field.

“We refuse to discuss. Human relationships must have passion, if not terror, as founda-

tion.” (Isidore Isou). The “egregore” as a steady element of the morpheic field needs an interactive game between the different specifications of concepts used in the branches of social, art, politics, economics, social, culture, the progress game, the postmodern non-action and the branches of new technologies – all imply a theoretically amplified construct. Mediation, as Jean-Jacques Gleizal says, cannot be seen as a goal per se. It systematizes the relation between art and society through raising questions concerning arts capacity to regulate or, why not, to disturb the society. Through methodological tricks, mediation internalize politics, but the reversed relation is also true: politics internalize art. Contemporary art has an essential trait: it is situated at the antipode of estheticism, which leads to a different approach, moreover, contemporary art discusses/disputes/questions democracy. In Ranciere's vision, art holds a remarkable power of being the promoter of the creative and transformative actions, yet the failure of this approach intervenes when we notice that the freedom of art, the freedom of esthetics are based on the same principles of equality which lie in almost all political demonstrations. The syllogism of interconnection/mediation between art and politics can be sketched as follows: whenever a form of art presents revolting things, something which contemporary art seems to do ever since it gave up estheticism and the assimilation of different forms of “involvement”, generates this reaction to the beholders, and taken out of the place where it has been exposed leads to mobilization and instigates others to oppose the domination of the system (Ranciere).

The main epistemological argument of art is that of giving a symbol to the world, symbol which is believed to be needed by the world and with the intervention of a sort of utilitarianism which art is assumed to have already in relation with the society and that is because arts' and artists' attitude towards politics – seen as macro element of stability – is rather an anarchist one and the artistic action is transformed into activism, a disruptive battle against restrictions of any kind. The essential question raised for debate by the exposition “presently I have nothing to show and i'm showing it!” is that that if nowadays we assist at a reconstruction of basic concepts of contemporary art, if art still is a hidden motive of cultural and moral progress of a society, if art still is an easily valuable branch whenever we speak about all forms of progress.

**Eugen Rădescu**

*Eugen Radescu is politologist (specialized in moral relativism and political ethics), cultural manager, curator and theoretician. He writes for various magazines and newspapers. He curated, among others, Bucharest Biennale 1 with the theme "Identity Factories" and "How Innocent Is That?" at Pavilion Bucharest. He is co-editor of PAVILION - journal for politics and culture and co-director of Bucharest Biennale (with Răzvan Ion) and the chairman of the organizational board of Pavilion and Bucharest Biennale. He is associate professor at Bucharest University and Babes-Bolyai University, Cluj. Lives and works in Bucharest.*

Translations in English by  
Florentina Buburuzan & Ramona Macarie

Our deepest gratitude to all artists and writers who helped us in this.

Special thanks: Andrei Crăciun, Răzvan Ion, Florentina Buburuzan, Ramona Macarie, Anca Nuță, Mihai Fuiorea, Marina Albu and all the participants..

PAVILION UNICREDIT is a center for contemporary art & culture, a work-in-progress independent space, a space for the production and research in the fields of audiovisual, discursive and performative. It is a space of critical thinking and promotes an artistic perspective implying the social and political involvement of art and of cultural institutions.

PAVILION UNICREDIT, centrul pentru artă și cultură contemporană, un spațiu independent work-in-progress, spațiu de producție și cercetare a vizualului, a discursivului și a performativului. Este un spațiu al gândirii critice care promovează o înțelegere implicată socio-politic a artei și a instituțiilor culturale.

Email: pavilion@pavilionmagazine.org  
Office ph./fax: +4 021 310 54 69  
Visiting address: Șos. Nicolae Titulescu nr. 1 (Piața Victoriei) Bucharest 011131  
Mail address: PO Box 26-0390 Bucharest 014800.  
For more details, map, newsletter and projects:  
[www.pavilionunicredit.ro](http://www.pavilionunicredit.ro)

Our organisation is the generator of the following projects:

PAVILION - journal for politics and culture  
[www.pavilionmagazine.org](http://www.pavilionmagazine.org)

PAVILION UNICREDIT - center for contemporary art & culture  
[www.pavilionunicredit.ro](http://www.pavilionunicredit.ro)

BUCHAREST BIENNALE - Bucharest International Biennial for Contemporary Art  
[www.bucharestbiennale.org](http://www.bucharestbiennale.org)

presently

i have

nothing to

show and

i'm

showing it!

Publicație editată de **PAVILION - journal for politics and culture** în contextul expoziției **presently i have nothing to show and i'm showing it!**, organizată la **PAVILION UNICREDIT - center for contemporary art and culture** între 22 septembrie - 04 Decembrie, 2011.

**Curator:** Eugen Rădescu

**Participanți:** Rainer Werner Fassbinder (DE), Isidore Isou (FR), Marina Albu (RO), Marina Naprushkina (BY/DE), Alfred Jarry (FR), Juan delGado (ES/UK)

"PRESENTLY I HAVE NOTHING TO SHOW AND I'M SHOWING IT!" este un slogan publicitar realizat de către Ghislain Mollet-Vieville menit să atragă atenția asupra necesității mediatizării artei prin orice mijloace astfel încât aceasta să devină cât mai cunoscută publicului larg.

Mediația. O reinterpretare.

Mediația este un concept ce vine din sociologie, exprimând la origini conexiunea ce se produce între diferitele aspecte ale vieții, între social și politică, artă și politică, social și economic etc. Variațiunile conotative ale sensurilor pot fi constituite sub forma unui ghem de conexiuni etimologice ce se pot produce la nivel perceptiv atunci când analizăm termenul dat: mediație. Conceptele de care uzez în abordarea acestui termen ar fi, pe de o parte, cele legate de stricta relaxare a termenului, conexiunile intrinseci și, pe de altă parte, argumentele etimologice, conceptuale ale termenului. Avem, așadar, o accepțiune laxă, ușoară, care ne permite să înțelegem că până la urmă acest termen, mediația, nu este altceva decât un sinonim al medierii, relaționării degajate și, mai putem vorbi despre un palier convulsiv de interpretări academice, teoretice ale termenului.

În sens larg, mediația se deosebește de ceea ce poate fi numit mediatizare, și nici nu presupune mediator/intermediari. În sensul lui Bruno Latour, mediator este cel ce poate perverti, umili, confisca informația ce trebuie "transportată" pe când cel ce intermediază lasă totul intact, neatins.

Într-un text intitulat "Les cornéliens dilemmes d'une ceinture de sécurité" ("Dilemele corneliene ale unei centuri de siguranță"), din volumul "Petites leçons de sociologie des sciences" ("Mici lecții de sociologia științelor") ("La Découverte", 1993, 2006), Bruno Latour lansează o ipoteză analitică surprinzătoare: aceea că morala, conștiința, logica, rațiunea sînt, azi, "delegate" tehnic, fiind "încorporate în lucruri", omul fiind astfel ferit de el însuși și lăsat liber să se poarte mai mult sau mai puțin "mașinal", dîndu-și frîu mai mult sau mai puțin liber propriilor inerții, propriei "viteze", impulsurilor, nebuniilor, iraționalității. Se păzește pe sine însuși și pe ceilalți de sine prin intermediul tehnicii, altfel spus a moralei "delegată", "artefactualizate" sub forma inovațiilor tehnice. (Bogdan Ghiu)

Mediația este un proces.

Un proces care asigură o întrepătrundere a pozițiilor mediatorilor negându-l pe mediator din poziția ofertantă de actor pentru a produce o nouă realitate: în domeniul artei întrepătrunderea se produce între creator și mediator, dar tocmai din acest moment, creatorul devine mediator și mediatorul devine creator. Asta poate însemna că și procesul - mediația - se transformă în altceva: ea devine acțiune creativă.

Câmpul morfic.

"Refuzăm să discutăm. Relațiile umane trebuie să aibe pasiunea, dacă nu teroarea, ca fundație" (Isidore Isou)

"Egregor"-ul ca element stabil al câmpului

morfic presupune un joc interactiv între diversele specificații ale conceptelor uzitate în câmpul social, artă, politică, economie, social, cultură, joaca de-a progresul, inacțiunea post-modernă și câmpurile noilor tehnologii - toate asumă un construct teoretic amplificat.

Mediația, așa cum arată și Jean-Jacques Gleizal, nu poate fi privită ca un scop per se. Ea problematizează raportul dintre artă și societate prin aceea că suscită o întrebare cu privire la capacitatea artei de a regla, sau, de ce nu, a deregla societatea. Prin tertipuri metodologice, mediația interiorizează politiciul dar și relația inversă este valabilă: politiciul interiorizează arta. Arta contemporană are un atribut esențial: se situează la antipodul estetismului, fapt ce conduce la abordare diferită, mai mult, arta contemporană discută/dispută/interoghează democrația. În sensul lui Ranciere, arta deține o putere remarcabilă de a fi promotorul acțiunilor creatoare și transformative însă eșecul acestei abordări intervine atunci când observăm că libertatea artei, libertatea esteticului, are la bază aceleași principii ale egalității care sunt surprinse în mai toate demonstrațiile politice. Silogismul interconexiunii/mediației dintre artă și politică poate fi schițat: atunci când o formă de artă prezintă lucruri revoltătoare, ceea ce arta contemporană pare să facă la fiecare pas o dată cu renunțarea la estetism și la asimilarea diverselor forme de "implicare", stârnește această reacție celor care o privesc, iar scoasă din spațiul în care a fost expusă conduce la mobilizare și incită și alți oameni la opunere față de dominația sistemului (Ranciere).

Principala argumentație epistemologică a artei este aceea de a da lumii un simbol, despre care se crede că lumea ar avea nevoie intervenind aici un soi de utilitarism pe care arta l-ar presupune în relație cu societatea și asta pentru că atitudinea artei și a artiștilor față de politic - văzut ca element macro de stabilitate - este mai degrabă una anarhistă iar acțiunea artistică s-a transformat în activism, o bătălie disruptivă împotriva îngrădirilor de orice tip. Întrebarea esențială pe care o ridică spre dezbateră expoziția "presently i have nothing to show and i'm showing it!" este aceea dacă asistăm în zilele noastre la o reconstrucție a conceptelor de bază ale artei contemporane, dacă arta mai reprezintă un substrat al progresului cultural și moral al unei societăți, dacă arta mai este câmp ușor de valorificat atunci când discutăm despre orice formă de progres.

**Eugen Rădescu**

*Eugen Rădescu este politolog (specializat în relativism moral și etică politică), manager cultural, curator și teoretician. A scris pentru diferite reviste și ziare. A fost, printre altele, curatorul Bucharest Biennale 1, cu tema "Identity Factories" și al expoziției "How Innocent Is That?" la Pavilion București. Este co-editorul PAVILION - journal for politics and culture și co-directorul Bucharest Biennale (împreună cu Răzvan Ion) și președinte al board-ului organizațional al PAVILION UNICREDIT și Bucharest Biennale. Este profesor la Universitatea București și Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca. Locuiește și lucrează în București.*

Translations in English by  
Florentina Buburuzan & Ramona Macarie

Our deepest gratitude to all artists and writers who helped us in this.

Special thanks: Andrei Crăciun, Răzvan Ion, Florentina Buburuzan, Ramona Macarie, Anca Nuță, Mihai Fuiorea, Marina Albu and all the participants..

PAVILION UNICREDIT is a center for contemporary art & culture, a work-in-progress independent space, a space for the production and research in the fields of audiovisual, discursive and performative. It is a space of critical thinking and promotes an artistic perspective implying the social and political involvement of art and of cultural institutions.

PAVILION UNICREDIT, centrul pentru artă și cultură contemporană, un spațiu independent work-in-progress, spațiu de producție și cercetare a vizualului, a discursivului și a performativului. Este un spațiu al gândirii critice care promovează o înțelegere implicată socio-politic a artei și a instituțiilor culturale.

Email: pavilion@pavilionmagazine.org  
Office ph./fax: +4 021 310 54 69  
Visiting address: Șos. Nicolae Titulescu nr. 1 (Piața Victoriei) Bucharest 011131  
Mail address: PO Box 26-0390 Bucharest 014800.  
For more details, map, newsletter and projects:  
[www.pavilionunicredit.ro](http://www.pavilionunicredit.ro)

Our organisation is the generator of the following projects:

PAVILION - journal for politics and culture  
[www.pavilionmagazine.org](http://www.pavilionmagazine.org)

PAVILION UNICREDIT - center for contemporary art & culture  
[www.pavilionunicredit.ro](http://www.pavilionunicredit.ro)

BUCHAREST BIENNALE - Bucharest International Biennial for Contemporary Art  
[www.bucharestbiennale.org](http://www.bucharestbiennale.org)